

[Dorte Bennedsen]

Der er ingen tvivl om, at det arbejde, der er gjort af fredningsnævn og Overfredningsnævn gennem årtier, er af uvurderlig betydning, og det siger bemærkningerne jo også med rette.

Vi vil gerne være med til, at regelsættet om fredningsnævne moderniseres, men et behov for en modernisering begrundes ikke, at man nedlægger det hele af administrative hensyn. Vi mener, at man bør have et fredningsnævn for hvert amt, og vi vil også gerne se på arbejdsfordelingen mellem nævn og amt. Herved vil vi få et moderniseret fredningsinstitut, som kunne fortsætte de gode og velfungerende traditioner med både kommunal og amtskommunal medvirken ved uvildighed, offentlighed og den nære borgerkontakt i fredningsarbejdet.

Afslutningsvis skal jeg om forslaget sige, at der er ting i det, vi klart kan støtte, men der er også elementer, vi er modstandere af. Vores største problem er de mange, mange uklarheder i forbindelse med bemyndigelserne, uklarheder, der gør, at ingen kan få overblik over forslagets konsekvenser. I den form, det ligger nu, er det ikke godt nok, det trænger udpræget til en lang og grundig udvalgsbehandling, og vi vil gå konstruktivt ind i et sådant udvalgsarbejde i det håb, at vi kan opnå bred enighed om en udformning af loven, så den virkelig lever op til at være en naturbeskyttelseslov.

Om lovforslag nr. L 168 om Naturklagenævnet skal jeg ikke gøre mange bemærkninger. Vi har tidligere gennem årene ved adskillige lejligheder givet udtryk for, at vi er tilhængere af, at denne type nævn får en politisk sammensætning, sådan som ministeren jo også foreslår her. Men vi ønsker ikke i dag at tage stilling til selve forslagets materie, fordi det er meget nøje forbundet med de drøftelser, der under udvalgsarbejdet vil komme til at foregå om fredningsinstitutionens videre skæbne.

Rønholt (KF):

Da vores ordfører, hr. Grove, er bortrejst, skal jeg kort gøre rede for Det Konservative Folkepartis holdning til forslaget til lov om naturbeskyttelse og dernæst til forslaget til lov om Naturklagenævnet.

Fra konservativ side vil vi fremhæve forslaget om naturbeskyttelse som et godt og velafbalanceret forslag. Nøgleordene for forslagene kunne være samarbejde og samspil, for det er ikke mindst her, forslaget har sin styrke. Lov-

forslaget lægger først og fremmest op til et fornuftigt samarbejde mellem amter og private.

Dernæst er det afgørende for Det Konservative Folkeparti, at der er lagt op til en fornuftig regulering af offentlighedens adgang til naturen. Samarbejdet på dette område mellem ministeren og de private ejere tegner positivt, og det er vigtigt, ikke mindst set i relation til beskyttelsen af den private ejendomsret. Derfor lægger vi stor vægt på, at der, inden loven vedtages, skal udarbejdes en bekendtgørelse om disse forhold.

Nyskabelsen om nedsættelsen af grønne råd fortjener også ros. Også her er det det glidende samarbejde, som går igen i forslaget. Oprettelsen af de lokale naturråd med repræsentanter for de grønne organisationer, erhvervslivet, amterne og offentligheden vil efter vores opfattelse betyde, at de berørte parter vil kunne mødes om det runde bord, frem for at kommunikationen altid først skal foregå gennem pressen, ofte med en forplumring af debatten til følge. Dermed kan vi også håbe, at disse grupper kan opnå større forståelse for hinandens synspunkter.

Jeg vil også fremhæve samarbejdet, eller skal vi for en ordens skyld sige samspillet mellem menneskene og dyrene. Vi skal selvfølgelig i videst muligt omfang have adgang til vor natur. Men vi må ikke glemme at beskytte dyrenes tilholdssteder, og det gør lovforslaget da heller ikke. Lad mig bare nævne, at f.eks. al skov under 5 ha kan friholdes.

Som det fremgår af det, jeg har sagt, er vi i Det Konservative Folkeparti stærkt optaget af, at så mange som muligt skal kunne få så mange naturoplevelser som muligt. Men jeg tror, at mange – desværre ikke alle – kan forstå, at der er indbygget en konfliktrisiko, når ejendomsrettens fortolkning udhules. Alle har en meget kontant holdning til ejendomsretten i parcelhuskvarterer og sommerhusområder. Mere diffus er opfattelsen i det åbne land.

Det er min opfattelse, at langt de fleste naturselskere forstår hensynet til det åbne lands ejere og til skovejere. Men jeg må tilsvarende tilstå, at der allerede med de nuværende adgangsregler findes folk, der ikke viser hensyn og respekt for ejendomsretten eller for den sags skyld respekt for naturen. Heldigvis er det for det meste manglende kendskab og en vis portion hensynsløshed, men i enkelte tilfælde skyldes det